

р-3567 1 112
ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ
Тернопільської області

Архів з бідошу.
Черніківсько-Бережанська округа ОУН

ПАПКА

для 112

паперів

Повідомлення про
замібель повітанив
за 1945 рік.
Друкарський відбиток,
паццмочис

_____ 20 _____ р.

Крайні дати: серпень 1945р.
Кісля 19 грудня 1945р.
Кількість документів: 18
Кількість аркушів: 18
Зберігати: постійно

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ
Тернопільської області
р-3567 1 112

слава Україні!

Героям Слава!

1

Дня 24.VIII.45 р. внаслідок героїської смертю сл.п.др. "Звір" оперативний боївки СВ. Ідучи на стежку попав на ворожу засідку на краю лісу. Не здержуючи, більшовики почали стріляти і відразу ранили ще одного стрільця "Оріха". Та попри переважну силу ворога сл.п.др. "Звір" дає наказ залучити і відстрілюватися, де сам ранив кількох сталінських голотників та від кулі метних ворожих стрілець перестало раз назавжди битись серце, доставши в самі груди.

Сл.п.др. "Звір" народився 1924 р. Не закінчивши середньої освіти поступив у Галицьку СС Стрілецьку дивізію а повернувши осінню 1944 р. на рідні землі брав на наш шлях боротьби як вишкільник при повітовій мандармерії а опісля як оперативний боївки СВ в терені: І - С. на якому постигла смерть.

Серпень 1945 р.

Умер.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Провід Організації Українських Націоналістів і Головне Командування Української Повстанчої Армії з найглибшим сужом сповідають революціонерів, повстанців і ~~всєї~~ український народ, що дня 15. IX. 1945 р. у селі Вишки, Козівського р-ну, Тернопільської області, — поляг геройською смертю в бою з бандою енкаведівських опричників — Член Проводу Організації Українських Націоналістів Славної Пам'яті Друг Я К І В Б У С Е Л (КИЇВСЬКИЙ, ГАЛИНА).

З бойових лав Української Революції ворожі кулі вирвали Великого і Вірного сина українського народу, видатного політичного керівника, визначного теоретика - ідеолога революційного руху, знаменитого публіциста і пропагандиста революційних ідей, великого учителя-виховника і вишкільника революційних кадрів.

Життя і діяльність друга БУСЛА - КИЇВСЬКОГО тісно пов'язані з національним і революційним відродженням Волині і Полісся в останніх десятиріччях. Один із перших піонерів-організаторів революційного руху на ПЗУЗ. За революційну діяльність довелось йому зазнати усіх жорстокостей і переслідувань польських окупантів, багато разів арештований поліцією, і врешті засуджений на 12 років важкої тюрми.

У 1939 р. друг БУСЕЛ ЯКІВ виходить на волю і зараз же з повною енергією і самовідданістю приступає до дальшої революційної боротьби. Працює співробітником політично-пропагандивного осередку при Проводі ОУН. Бере активну участь у підготовці і проведенні II Великого Збору ОУН. у 1941 р.

В час німецької окупації 1941—1944 рр. друг БУСЕЛ ЯКІВ є керівником політично-пропагандивного осередку на ПЗУЗ і разом головним редактором усіх видань ПЗУЗ. На цьому відповідальному пості з особливою силою і енергією проявилися його великі здібності і непересічний талант глибокого вченого.

Бурний повстанчий підйом народніх мас Волині і Полісся проти німецьких загарбників у 1943—44 рр., це вислід його праці, його найкшого революційного слова. Друг БУСЕЛ-КИЇВСЬКИЙ є його надхненником, його духовним батьком. Своєю невтомною працею Він виховав, виростив і озброїв політично численні лави революційних кадрів і повстанчих загонів та багатьох з гущі низів видвигнув у командні керівні пости.

За свої видатні керівні здібності у місяці ^{серпні} липні 1944 р. на III. Надзвичайному-Зборі ОУН призначений у члени Проводу ОУН. Властивий йому революційний розмах, глибина і якість політичної думки все напштовхували його на нові шляхи розгортання революційного подум'я. За його ініціативою осінню 1944 р. скликано першу Конференцію Поневолених Народів, як азербайджанський, грузинський, узбекський і другі.

У найкритичніші моменти перевалу фронтів по ПЗУЗ, зимою і весною 1944 р. друг БУСЕЛ ЯКІВ як заступник Провідника Організації на ПЗУЗ і заступник Командира УПА - Північ безпосередньо керує цілістю усіх справ.

Прихід нових більшовицьких окупантів зустріла Організація і УПА під керівництвом друга БУСЛА - КИЇВСЬКОГО — нещадною боротьбою, що невмирущою славою відкрила бойові лави повстанчих відділів. У новій підбольшевицькій політичній обстановці друг БУСЕЛ ЯКІВ відтверто висуває нові ідеї революційної боротьби проти СРСР і взагалі імперіалістичної системи світа в цілому.

Повний творчої снаги, великих задумів і плянів відійшов від нас друг БУСЕЛ ЯКІВ назавжди. Та пам'ять про Нього — Великого Вчителя і безкомпромісового Революціонера вічно житиме у наших серцях, у серцях усього українського народу.

Його нові революційні ідеї, Його фанатична Віра в торжество нашої справедливої Справи, Віра в сили української революції і українського народу, запалюватимуть наші серця на дальні чергові бої аж до остаточної Перемоги.

Його величний характер, невтомна плідотворна діяльність і фанатично-пристрасна відданість ідеї Визволення українського народу служитимуть вічним прикладом для сьогоднішніх і прийдешніх поколінь.

Невтомна, самовіддана і безпощадна боротьба членів організації, повстанців і всього українського народу проти більшовицьких вбивць і загарбників буде найбільшою німстою і найкращим пам'ятником дорогому другові БУСЛОВИ-КИЇВСЬКОМУ, що віддав усі сили свого видатного розуму увесь вогонь свого благородного серця, своє життя служінню українському народові, Великій Справі УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.

СЛАВА ЙОГО СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТІ!

СЛАВА ГЕРОСВИ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ!

П Р О В І Д
ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ
НАЦІОНАЛІСТІВ

ГОЛОВНЕ БОМАНДУВАННЯ
УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНЧОЇ
А Р М І Ї

ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРО СМЕРТЬ СЛАВНОЇ ПАМ'ЯТІ

Друга Якова Бусла - Київського

в дні 15. вересня 1945 року, в селі Бишки,
Козівського р-ну, Тернопільської області.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Провід Організації Українських Націоналістів і Головне Кома́ндування Української Повстанчої Армії з найглибшим суєм єно-віщають революціонерів, повстанців і всей український народ, що дня 15. IX. 1945 р. у селі Бишки, Козівського р-ну, Тернопільської області, — поляг геройською смертю в бою з бандою енкаведівських опричників — Член Проводу Організації Українських Націоналістів Славної Пам'яті Друг ЯКІВ БУСЕЛ (КИЇВСЬКИЙ, ГАЛИНА).

З бойових лав Української Революції ворожі кулі вирвали Великого і Вірного сина українського народу, видатного політичного керівника, визначного теоретика - ідеолога революційного руху, знаменитого публіциста і пропагандиста революційних ідей, великого учителя-виховника і вишкільника революційних кадрів.

Життя і діяльність друга БУСЕЛА - КИЇВСЬКОГО тісно пов'язані з національним і революційним відродженням Волині і Полісся в останніх десятиріччях. Один із перших піонерів-організаторів революційного руху на ПЗУЗ. За революційну діяльність довелося йому зазнати усіх жорстокостей і переслідувань польських окупантів, багато разів арештований поліцією, і врешті засуджений на 12 років важкої тюрми.

У 1939 р. друг БУСЕЛ ЯКІВ виходить на волю і зараз же з повною енергією і самовідданістю приступає до дальшої революційної боротьби. Працює співробітником політично-пропагандивного осередку при Проводі ОУН. Бере активну участь у підготовці і проведенні II Великого Збору ОУН. у 1941 р.

В час німецької окупації 1941—1944 рр. друг БУСЕЛ ЯКІВ є керівником політично-пропагандивного осередку на ПЗУЗ і разом головним редактором усіх видань ПЗУЗ. На цьому відповідальному пості з особливою силою і енергією проявився його великі здібності і непересічний талант глибокого вченого.

Бурний повстанчий підйом народніх мас Волині і Полісся проти німецьких загарбників у 1943—44 рр., це вислід його праці, його плаккого революційного слова. Друг БУСЕЛ - КИЇВСЬКИЙ є його надхненником, його духовим батьком. Своєю невтомною працею він виховав, виростив і озброїв політично численні лави революційних кадрів і повстанчих загонів та багатьох з гущі низів видвинув у командні керівні пости.

За свої видатні керівні здібності у місяці липні 1943 р. на III. Надзвичайному Зборі ОУН призначений у члени Проводу ОУН. Властивий йому революційний розмах, глибина і якість політичної думки все настановували його на нові шляхи розгортвання революційного полум'я. За його ініціативою осінню 1943 р. скликало першу Конференцію Поневолених Народів, як азербайджанський, грузинський, узбекський і другі.

У найперитичніші моменти перевалу фронтів по ПЗУЗ, зякою і весною 1944 р. друг БУСЕЛ ЯКІВ як заступник Провідника Організації на ПЗУЗ і заступник Командира УНА - Північ безпосередно керує цілістю всіх справ.

Прихід нових більшовицьких окунантів зустріла Організація і УНА під керівництвом друга БУСЛА - КИЇВСЬКОГО — нещадною боротьбою, що невмирущою славою відкрила бойові лави повстанчих відділів. У новій підбольшевицькій політичній обстановці друг БУСЕЛ ЯКІВ відтверто висуває нові ідеї революційної боротьби проти СРСР і взагалі імперіалістичної системи світа в цілому.

Новий творчої снаги, великих задумів і плянів відійшов від нас друг БУСЕЛ ЯКІВ назавжди. Та пам'ять про Нього — Великого Вчителя і безкомпромісового Революціонера вічно житиме у наших серцях, у серцях усього українського народу.

Його нові революційні ідеї, Його фанатична Віра в торжество нашої справедливої Справи, Віра в сили української революції і українського народу, запалюватимуть наші серця на дальші чергові бої аж до остаточної Перемоги.

Його величний характер, невтомна плодотворна діяльність і фанатично-пристрасна відданість ідеї Визволення українського народу служитимуть вічним прикладом для сьогодишніх і прийдешніх поколінь.

Невтомна, самовіддана і безшадна боротьба членів організації, повстанців і всього українського народу проти більшовицьких вбивць і загарбників буде найбільшою німстою і найкращим пам'ятником дорогому другові БУСЛОВІ-КИЇВСЬКОМУ, що віддав усі сили свого видатного розуму увесь вогонь свого благородного серця, своє життя служінню українському народові, Великій Справі УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.

СЛАВА ЙОГО СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТІ!

СЛАВА ГЕРОЄВИ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ!

**П Р О В І Д
ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ
НАЦІОНАЛІСТІВ**

**ГОЛОВНЕ КОМАНДУВАННЯ
УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАПЧОЇ
АРМІЇ**

№ 1: Чортків,
12. V. 1945.

Н О В І Д О М Л Е Н Н Я .

4

Дня 2-го VIII. 1944 р. врань героїською смертю від білшовиків загинув с.п.с. сержант Іван Миколайович "Сріх" і учив з оперативним с.п.с. завіром та не одним стрільцем на стежку, під час якої на крає ліса потрапив на білшовицьку засідку. Білшовики не втерпівши починають стріляти і перше кулю ранив його в груди. Ослаблений і не міг зли літним стиснутим крохачини руками сповільно автомата, стріляв калінею до білшовиків, до якого вбивав та кілька разів ранив. До кількох хвилин виникає йому в рук автомат і нестало битись раз на захист його серце. Труба його білшовики забирають до районного центру Білбожиня.

Мажанук Микола "Сріх" народився 1922 р. в с. Миколаївці Білбожинського р-ну. Закінчивши народну школу, продовжить активну роботу в самосвітних гуртках при читальні "просвіта". З прикриття білшовиків в 1945 р. вступив до ОУН за приналежність до ОУН.

В рядах ОУН вступив с.п.с. сержант "Сріх" в час німецької окупації, який працює як крайній зв'язковий на чальну візгалю. В час другої білшовицької окупації ОУН, і не калінею допомагає в рядах самооборони, а нітак в рамках СБ, як крайній бевник та санітар, на якому то несті він гине.

Народ знає про його героїські подвиги із ольотаму в очах висловлює його врату.

Вічна слава хай буде йому.

Слава Україні.

Герої слава.

Пості" р.у. 04

Дня 24.VIII.1945 р.знав героїською смертю від більшовицької кулі с.п. Маланчук Микола "Оріх" ідучи з оперативним "Звіром" та ще одним стрільцем на стежку. На кривісісупу попадають на більшовицьку засідку. Більшовики нестерпуючи починають стріляти і першу ворожу кулю дістає с.п.др."Оріх" у грудь, який ослаблений паде під крилати куць ліщини. Стиснувши дрожачими руками свого автомата, стріляє до сталінської босоти не влучно, та всеж таки вбиває одного та кількох ранить. По короткому стрілянні випадає йому з рук автомат і раз назавжди перестав битись серце с.п.др.Маланчука Миколи - "Оріха". Більшовики масакруючи тіло молодого революціонера, забирають до Білобожницького районного Центру.

Маланчук Микола - "Оріх" народився 1922 р.в с.Бичківцях Білобожницького р-ну в родині селянина. Закінчивши народню школу проводить активну працю у різних гуртках при ч-ні "Просвіта", а з приходом більшовиків в 1939 р. арештують його батька за приналежність до ОУН. В ряди ОУН с.п.др. "Оріх" вступає за німецької окупації, де працює як крадій з крадих звязкових на дальшу віддаць.

Вже в перших днях другого приходу більшовиків на нашу землю с.п.др. Маланчук Микола - "Оріх" виступає проти відвічного ворога України поступаючи до СКВ як санітар. Опісля переходить до боївки СВ, де продовжує дальше працю, як добрий стрілець-боек та санітар, залишаючи стару матір і три сестри, які мусять скриватися, немаючи своєї хати /бо московська голода спалила/.

Це одна жертва у Священні Борьтбі як доказ невгнutoї боротьби українського народу за волю. Народ знаючи героїські подвиги його із слъозами на очах висловляє свою втрату.

Влада.п.др."Оріх".УА ВІЧНА СЛАВА ОМУ БУДЕ! а для нас живих хай буде: добрий приклад вірцевого стрільця-бойка.

Серпень 1945 р.

Маланчук
Оріх
II

Л.В.Р.

Чортків.
X. 1945.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я .

При нічному переході в с. Серпенівці, Тернопільського Р-ну загинув від більшовицької кулі 12-го липня 1945 Р. сл.н. друг Ворак - "Косар" та "Ріх" "Трипін", "Северин". сл.н. друг "Северин" народився в с. Мезелів-і, Підгаєцького Р-ну, Тернопільської обл. в році 1928.

В члені організації воював 1941 Р. до 1942 Р. працює в рядах партизана, а відтак стає рай. провідником комсомольського Р-ну. неговий стає нов. пропагандистом, а вкортці округним на території чортківської округи. З приходом більшовиків в 1944 Р працює на тому самому пості, а з хвилею реорганізації орг. сітки працює, як на "районний" пропагандист в чортківському надраїні, на якому те пості він загинув.

Віле життя сл.н. друга "Северина" - це шлях впертого Героя-революціонера. Ніхто з тих, які були разом з ним і працювали не забуде його вухливієї постави, яка в найтяжчих моментах не втрачала рівноваги духа. Учасники бою ніг більше згадують, який держав сміх, мали нагоду пізнати його організційний хист та впертість, бо тільки завдяки цим приметам він організував самооборону, що завело до великої поразки більшовиків.

В особі сл.н. ворака - "Северина", втратила ОУН визначного працівника, який не жалів праці, життя та крові для добра справи та здобуття УССД.

В і ч н а с л а в а й о г о с в і т л і й н а м і т і .
С л а в а г е р о ю у к р а ї н с ь к о ї р е в о л ю ц і ї .

С л а в а у к р а ї н і .

Г е р о ю с л а в а .

Постій, 12. X. 1945 Р.

Чортків,
12. X. 1945.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я .

Липи 21. VIII. 1944 Р. знав героїську смерть від більшовицької кулі сл.н. друг Машинчук Микола - "Оріх" і учив з оперативним сл.н. звіром та не одним стрільцем та бігачем, ні час якої на край ліса попав на більшовицьку засідку. Більшовики не здержуючи починають стріляти і першою кулею ранить його в груди. Ослаблений падає на землю ліжачи стиснувши кулаками ствол автомата, стріляє кілька разів більшовиків, але одного вбиває та кілька разів ранить. По кількох хвилинах винаєс йому з рук автомат і нестало битись раз на завши його серце. Труба його більшовики забирають до районного центру білобожництва.

Машинчук Микола - "Оріх" народився 1922 Р. в с. Сичівці білобожницького Р-ну. Закінчивши народню школу, проводить активну роботу в самоосвітніх гуртках при читальні "просвіта". З приходом більшовиків в 1935 Р працює йому батька за приналежність до ОУН.

В рядах ОУН вступає сл.н. друг "Оріх" в час німецької окупації, який працює як крайній зв'язковий на важку візаль. В час другої більшовицької окупації зус іде кілька неохитно в рядах самооборони, а відтак в рамках СБ, як крайній бекзник та ознітар, на якому те пості він гине.

Народ знаєчи його героїські подвиги із сльозами в очах виставляє його врату.

В і ч н а с л а в а х а й б у л е й о м у .

С л а в а у к р а ї н і .

Г е р о ю с л а в а .

Постій, 2. X. 44

Н О В І Р О С И Я Н Н Я.

Дні 9. Листопада 1945 Р. знав героїчну смерть Рафалевич "привітний слуга" Рафалевич Петро - "Панас" - "Вир". Вертаючи з терену вгав не-алеке річки, в лісі, він ставившись носіям, які в той крає час перевіряли ліс, думавши про свої, показався в порці, а піднявши біл. зників почав стріляти на відступавши, бо був сам. тільки Рафалевичу з простираючи "ру" та в автомобілі, пронаслідок йому більшовицьким з-ават док. "Рину на країну - відповів їм - за каро український, за пречуче козаків, ви ка-ете з-а"сь багаторо. ось нас". де раз стріляв до карога "ру" ст-авали" гостинце в т-авиле собі в голову, щоб того не мучило, та мало того було червоному катові, він не зумівся на трупом

Рафалевича Петро каро тиск -го кавти "Р. в с. неківи, відбожницького Р-ну, в Ронні селення, зкінчивши "ри кляс карої карої починає господарити. через деякий час закладає в черткові окли ік шлом, який корить аж до вибуху війни 1939 -го року.

В Рянн 1945 вступив 1938 Р. з прихотом більшовицьким в шокінок пересті купави, зникла на емігранці до Німеччини, те прожовує Рев. Роботу, аж до повероту на Річні землі в 1941 Р. амість вигнано життя відкидається в "Вир" революційного життя і в короті міста привітний тво ній "Вільбойницьким районом. В перших яких кругої більшовицької окупаві починає критись, за що арештують його жінку та з асувають на 1 -ть років каторжних робіт, яка валишила каро малюк дітей. та не не заломало його, він вальше ствїть на по сті рай. пров. на якому постигла його смерть.

Друг "Панас" - "Вир" поклав багато праві на піднесенням терену та його охоронення від ворожого елемента. Раз на завши перестало битись його серце, повне любови до України, а неависті до ворогів.

П О В І Д О М І Б Е Н Н Я .

Дня 24.VIII.1945 Р. згинув від більшовицької кулі, кулею сл.п. Козак Степан "БІР", імени м.о.Мункарева - за наказом орг. енкавде. В селі працює на засілку, під час якої першу кулю в черевці вилетіла - і став сл.п. БІР в грунті, і раз на завжди перестало битися його серце. Більшовики масакрують його тіло, забирають до району трупів.

Козак Степан - БІР народився 1915 Р. в с. Ільче Зелате Тернопільського Р-ну. Закінчивши народну школу, працює активну працю в самосвітних гуртках при читальні "Просвіта". В ряни ОУН вступає 1938 Р., виконуючи обов'язки заступника члена за першої більшовицької окупанти виконує обов'язки заступника, як крайній член, за німецької окупанти стає крайнім членом. Під час другої більшовицької окупанти, як крайній член, кваліфікує роботу кулевого на території Борнівського Р-ну. Він жертвував все для України, не жиня наїждою - життя.

Народ визнає його заслуги зі сльозами на очах, висловлює свою вірність. На доказ вірності викрадають з району його тіло за черевця його в районному селі.

ВІЩА ХВАЛА ТИМ, КО ПОЛЮЖИ В БОРОТЬБІ З НАІЗДНИКАМИ.

С Л А В А У К Р А І Н І .

Г Е Р О Я М С Л А В А .

№ 10: Чортів
10.X.1945.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я .

10

Дня 24. VI. 1945 р. внаслідок героїчної смерті с.п.с. Круг "Звір", брата нинішньої бойової СВ. Глухи на стежку погнав на ворожу засідку на край са. Не керуючи, більшовики починають стріляти і ранили його одного з них, який йшов враз з ним. Помітно переважаючи сили ворога, с.п.с. "Звір" наказав залишити і відстрілюватися, що сам ранив кількох єврейських солдатів та ще від ворожих кулеметних стрілів, кістами кулю в самі груди.

С.п.с. Круг "Звір" народився 1945 р. не закінчивши середньої школи вступив в СС стрілецьку дивізію, а повернувшись осінню 1944 р. на рідні землі став на шлях революційної боротьби, як військовий викладач при повітовій канцелярії, а пізніше оперативний бойовий СВ в білобожницькому районі, на якому постигла його смерть.

С Л А В А У К Р А І Н І .

Г Е Р О Я М С Л А В А

Місто: Чертків.
12. X. 1945.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я.

Дня 24-го.VIII. 45 З.зривув від більшовицької кулі рай.Реф.СВ.І
-ського Р-ну С.М. Круг Самішук Степан - "Броня".Зривув в лісі біля
поселення.Смаля - Польське Р-ну, під час облоги, переїждив в бі
ліс "Галюля".Зривув ранений з словами "Слава Україні" на те і широк
Більшовики масакрують тіла, забирають до району, відстежують, по
безпечно та спалюють.

Самішук Степан народився 1921 Р. в с. Сусулівка, чертківського Р-ну.
До закінчення народної школи, бере активну участь в різних гуртках про
-альні "Просвіта".В Рязи ОУН вступає під час першої більшовицької окупації
і як крайній член скоро стає злочинцем.Під час хунтарської окупації
німецької окупації закладає газетний оклен в м.Чернів, де рівночасно
оповняє роботу інформатора СВ на території міста.Під час другої більшовицької
окупації веде тільки ту саму роботу, як рай.інформ.на території чернівецького
Р-ну, на яким то пості і загинув.

С.М. Броня визнав, як борець - революціонер, а загинув за УССР.

С л а в а У к р а ї н і.

Г е р о ї м С л а в а.

Пості 12. X. 1945 Р.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Дня 19.10.45.рз на обляві в с.Іване Золоте загинув Славної Пам'яті друг Орко, кущевий пропагандист першого куща.

В ряди ОУН вступив за німецької окупації і щиро працював для добра серави. Перед більшовицькою мобілізацією в ЧА вступав в ряди УПА. 14.5.45. ранений в бою з більшовицькими посіпаками. Після выздоровлення знову став по праці спочатку при господарчій референтурі, а опісля в пропагандивній, аж до дня своєї смерті. Врешт час працював віддано з посвятою для добра загальної справи.

Відступавши перед облявою до ліса слз п. Орко став другим раз ранений на відкритому полі. Він, окоушений зі всіх сторін голодом, що навалом сунула на нього кочав: "Ходи, ходи голодом я ще залишив для тебе останні порогоцінності, я розкажу вам всі свої організаційні тайни". На цей заклик ще більше почала голода до нього збливатися. Він, пропустивши до себе близько голоду відкидав три гранати та стріляв з фінки, при чому нищить 6 більшовиків. Сам говорить дальше: "Я мирю, але знаю, що за свій народ, за Україну, а ти голодом голодне бешся за твоє нудженне колгоспне життя? в ми недовзі Москва зникне, а Україна буде вільна!"

Цими словами закінчив своє життя. Власною пістолем відібрав собі життя, щоб не попасти в руки живим. З ним впали ще два стрільці. Сл.п.р Ді Лісовик і сл.п.стр. Вихор.

ВІЧНА СЛАВА ГЕРОВІ РЕВОЛЮЦІЇ!

ХАЙ ЙОГО СВІТЛА ПАМ'ЯТЬ І ЧИНИ СТАНУТЬ
ПРИКЛАДОМ ДЛЯ НАС!

П О В І Д О М Л Е Н Н Я .

Дня 18. XII після сходу в с. Усте Бимоконське, які перевозили рай. през. "Олег", лехт з із ніцильовиків віхенять на сусідні села. Сам "Олег" не міг відійти, бо на переносці стала йому його хвороба, яка вилізла його з тіл, тому задержується це на один день в с. Усте Б. Вечером друг "Олег" захворів бичко. Господар йому німав ле михалкова ле млина, а шаймо на у раном вернув назад.

Рано 19. XII. 45 господар знова німав ле млина. Друг Олег і його два бойовики спали, бо були перемучені, неспавши через цілу ніч. Около 12-ї год. коло полудня хлопчик того ж господаря сувава, не з бильш бойки, бо стріляють, а повернувши з развими кавава, не з тильми 8-тьм х, які приїхали на бараболо. Друзі з огляду на мале число бильшовиків калье спокійно читали реферат "21 листопад". Варав на не "вір" появилося 4-ьох бильшовиків, які почали геворити з господарем того ж господарства. Друг "Олег" wraz з стрільними вишов ле "рїте і кімнат и. Варав один бильшовик, який геворит з господарем закрл чав: "Окружайте хату знесь есть баньгера" - і около 12-т з бильшовиків "окружило хату. Друг "Олег" wraz з от дільними вискакуе на "вір і пребуе пребитись черев бильшовицький перст ень. два бойовики вт іканти з одну сторону, а Олег з кругу. Втіканти зобвае звах бильшовиків, між іншим от. лейтенанта. Одиак верока мули злоганне його вже на кальшій відканді, лане неживий. Стрільці побачили, що не має біля них ікнього провідника, не раз вертают та обстрілюють бильшовиків, кумачки, не тми закуть можливість прорватися, не змачки, не ікній провідник сл.п. друг "Олег" вже на корозі ле правни. Бильшовиким ніставни одну хертву кинувло на звах інших стрільців. Стрільці почали вистрільючись винотунати в сторону михалкова. Стрільць Сєкіл мажчи бильше сил зсєнів окерне забитись на села, а стрільцеві Муосієві не стало сил, тому стає під керну хату в с. Михалкові вистрільоє ле голети з всі забой а останній стрільць собі в голєву. Тіла цих сл.п. друзів бильшовики забрали ле району.

В сл.п. кругові Олєгові організації втрачена енергє з найкраних рай. провідників, повного енергїї, самовікчаного з боротьбі за вчєбуття УССД.

С л а в а у к р а ї н і .

Г е р о ї м с л а в а .

ПОВІДОМЛЕННЯ

Провід Організації Українських Націоналістів і Головна Командування Української Повстанчої Армії з великим сумом оповіають організацію, УПА і весь український народ, що дня 12.11.1945 р. у лісі біля Оршівських хуторів, Жовтківського р-ну, Рівненської області - поляг на полі слави героїської смерті в бою з паразитичними силами більшовицьких окупантів банд Славної Пам'яті.

Полковник УПА друг РОМАН КЛІЧКІВСЬКИЙ - КЛИМ САВУР /САРІМ/ член проходу СМН і Провідник СМН на ІВУЗ, член Головного Відділового Штабу УПА і Командир УПА-ШІВІН.

Друг КЛІЧКІВСЬКИЙ - САВУР поляг славно і по героїськи. Окружений з усіх боків ворогами бився разом з друзями його особистої оборони, доки всі не полягли, бився * до останніх набоїв, багато разів раними по цілому тілі, останньою кучер сам докінчив своє прекрасне життя.

Поляг на бороні посту, віддання Великої Справи милолюбного українського народу усі сили, знання, непересічні організаційські здібності, невичерпну енергію, - всю молодість свою і криві свою життя. Організація, Повстанча Армія і весь український народ втратили в особі друга КЛІЧКІВСЬКОГО - САВУРА величезного революційного керівника і організатора широких мас та відданого командира Повстанчої Армії.

Життя друга КЛІЧКІВСЬКОГО - САВУРА з князівських років до останнього подиху всебічно віддане революційній боротьбі українського народу проти його гнобителів і поневолювачів. Все змалку, як син бідних селян, завнав усіх злиднів підневільного життя, - переслідування, гоніння, знущань і наруг - під ярмом польських окупантів. Не злякавшись в лави Організації і активно працював на рідних постах на терені ІВУЗ.

В роагрозом Польщі друг КЛІЧКІВСЬКИЙ - САВУР дальше продовжував революційну діяльність проти більшовицьких окупантів. У 1941 р. за революційну діяльність між молодше і студентством його у місті Львові арештували і судять у славнозвісному процесі 59-ох і засуджують до найвищої міри покарання - розстрілу. У слідстві переніс на собі усі практики наймактивніших "шпиток" і тортурувань, та про те не вдалося і найбільшим катом світу заломити великого характеру та кривої волі друга КЛІЧКІВСЬКОГО - САВУРА. Візна у 1941 р. і ганебна втеча більшовиків перешкодили катом здійснити їх злочинний намір - друг КЛІЧКІВСЬКИЙ - САВУР з Бердичівської тюрми виривається на волю.

Влітку 1942 р. друг КЛІЧКІВСЬКИЙ - САВУР обняв пост Провідника СМН на ІВУЗ. На цьому пості з особливим силою проявилися його великі організаційські здібності. В час найбільшого розгалу гестапівських вершарів він один із перших вимуш вліч відвертої збройної боротьби проти німецьких окупантів і вже воснов 1943 р. організував перші відділи УПА.

Своєю невтомою працею, викучою енергією і властивими йому організаційськими здібностями, в короткому часі, добився створення своєю організаційною збройних сил УПА. Повстанчі загони під його керівництвом у жорстоких боях з німецькими загарбниками і бандами червоних партизан, загартувалися, зміцніли і вросли не слак так, що на багатьох округах Полісся своєю протгнали німецьких загарбників та унеможливили народові вільно жити і розвиватися.

Ці перші успіхи збройного повстання під керівництвом великого Революціонера друга КЛІЧКІВСЬКОГО - САВУРА викликали серед найширших мас населення такий піднес духа, запал, ентузіазм і віру в перемогу, - що перейдуть до історії Української Революції, як одні з найбільш світлих і героїчних моментів життя українського народу на ІВУЗ. У боротьбу за Українську Державу включилася все населення, від дітей до сивоюлосих дідухів.

Розпочата повстанча боротьба проти німецьких окупантів не припинилася, коли на зміну їм прийшли окупанти більшовицькі. У зміненних умовах друг КЛІЧКІВСЬКИЙ - САВУР дальше керує революційною боротьбою організації, УПА і українського народу на ІВУЗ, завдаючи нещадні удари по найбільшому ворогові України більшовицькій Росії. У повному розгарі найбільш жорстокої і не рівної боротьби українського народу за свої вічні права -

жити вільно на своїй землі - ворожі кулі жували з нихк боюних лав
невмиряного сина українського народу друга НАЧІВСЬКОГО - САВРА,
одного з найталантовіших революційних організаторів.

Своєю невтомною працятістю на добро українського народу, своєю не-
повищеною вірою в Перемогу Української Революції, своїм великим героїстич-
ним і сяючим політичнм керівництвом - САВРА зловули нас і навіту усіх
членів організації, воєнкв УНА і всього українського народу.

Метте друга НАЧІВСЬКОГО - САВРА визначного керівника мас і війсь-
кового командира, найкращого друга і підданого воєва - служилим прик-
ладом для всіх українців як треба жити, боротися і вмерти за Бодо
України.

Величній образ любимого керівника воєни і Полісея вічно житиме у на-
ших серцях та заспокуватиме на дальшій бої як по осягаючій Перемоги.

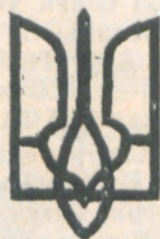
Слава його Світлій Нам"тві!

Слава Героєві Української Революції!

ПРОГІД
ОСТАТІВ ІІ ЧРАВСЬКИХ
РАДІКАЛІСТІВ

ГОЛОВІ КОМАНДУВАВІ
УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАТЦЬОЇ АРМІЇ.

[The remainder of the page contains extremely faint and illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the document.]

ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРО СМЕРТЬ СЛАВНОЇ ПАМ'ЯТІ

Полк. Друга Романа Клячківського
(Клима Савура)

в дні 12 лютого 1945 року на Оржівських
хуторах, Клеванського р-ну, Рівенської області.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Провід. Організації Українських Націоналістів і Головні Командування Української Повстанчої Армії з великим сумом сповіщають Організацію, УПА і весь український народ, що дня 12. II. 1945 р. у лісі біля Оржівських хуторів, Клеванського р-ну, Рівенської області—поляг на полі Слави героїською смертю в бою з переважними силами більшовицьких окупаційних банд Славної П'яті Полковник УПА Друг РОМАН КЛЯЧКІВСЬКИЙ - КЛИМ САВУР (ОХРИМ) - член Проводу ОУН на ПЗУЗ, член Головного Військового Штабу УПА і командир УПА - Шівніч.

Друг Р. Клячківський-Савур поляг славно і по героїськи. Окружений з усіх боків ворогами бився разом з друзями його особистою охороною, доки всі не полягли, бився — до останніх набоїв, багато разів равений по цілому тілі останню кулею сам покінчив своє прекрасне життя. Поляг на бойовому пості, віддавши Великій Справі виволокени українського народу усі сили, знання, непересічні організаторські здібності, невичерпу енергію, — всю молодість свою і вранті саме життя. Організація, Повстанча Армія і весь український народ втратили в особі друга Р. Клячківського - Савура визначного революційного керівника і організатора широких мас та здібного Командира Повстанчої Армії.

Життя друга Р. Клячківського - Савура з юнацьких років до останнього подиху всеціло віддане революційній боротьбі українського народу проти його гнобителів і поневолювачів. Вже змалку, як син бідних селян, зазнав усіх злиднів підневільного життя, — переслідування, гонення, знущань і наруг — під ярмом польських окупантів. Ще юнаком вступив в лави організації і активно працював на різних постах на терені ЗУЗ,

З розгромом Польщі друг Р. Клячківський - Савур продовжував революційну діяльність проти більшовицьких окупантів. У 1941 р. за революційну діяльність між молоддю і студентством його у місті Львові арештують і судять у славнозвісному процесі 59-ох і засуджують до найвищої міри покарання — розстрілу. У слідстві переніс на собі усі практики найжахливіших „пшток“ і туртурувань, та проте не вдалося і найбільшим катам світу заложити великого характеру та крицевої волі друга Р. Клячківського - Савура. Війна у 1941 р. і ганебна втеча більшовиків перешкодили катам здійснити їх злочинний намір — друг Р. Клячківський - Савур з Бердичівської тюрми виривається на волю.

Злизою 1942 р. друг Р. Клячківський-Савур обняв пост Провідника ОУН на ПЗУЗ. На цьому пості з особливою силою проявилася його великі організаторські здібності. В час найбільшого розгулу геєстамівських варварів, Він один із перших кинув клич відтвортої збройної боротьби проти німецьких окупантів і весною 1943 року зорганізував перші відділи УПА.

Своєю невтомною працею, кипучою енергією і властивими йому організаторськими здібностями, в короткому часі, добився створення зовсім серйозних збройних сил УПА. Повстанчі загони під його керівництвом у жорстоких боях з німецькими загарбниками і бандами червоних партизан, загарувалися—зміцніли і зросли на силах так, що на багатьох округах Полісся і Волині зовсім прогнали німецьких загарбників та уможливили народові вільно жити і розвиватися.

Ці перші успіхи збройного повстання під керівництвом Великого Революціонера друга Р. Клячківського-Савура викликали серед найширших мас населення такий підйом духа, запал, ентузіязм і віру в перемогу, — що перейдуть до історії Української Революції, як одні з найбільш світлих і героїчних моментів життя українського народу на ПЗУЗ. У боротьбу за Українську Державу включилося все населення, від дітей до сивоволосих дідусів.

Розпочата повстанча боротьба проти німецьких окупантів не припинилася, коли на зміну їм прийшли окупанти більшовицькі. У змінених умовах друг Р. Клячківський-Савур далі керує революційною боротьбою організації, УПА і українського народу на ПЗУЗ, завдаючи нещадні удари по найбільшому ворогові України — більшовицькій Росії.

У повному розгарі найбільш жорстокої і нерівної боротьби українського народу за свої підвічні права—жити вільно на своїй землі—ворожі кулі вирвали з наших бойових лав найвірнішого сина українського народу друга Р. Клячківського-Савура, одного з майталантовіших революційних організаторів.

Своєю невтомною працьовитістю на добро українського народу, своєю непохитною вірою в Перемогу Української Революції, своїм великим характером і силою волі друг Р. Клячківський-Савур здобув любов і повагу усіх членів організації, воїнів УПА і всього українського народу.

Життя друга Р. Клячківського-Савура — визначного керівника мас і військового командира, найкращого друга і відважного воїна—служитиме прикладом для всіх Українців як треба жити, боротися і виймати за Волю України.

Величній образ любимого керівника Волині і Полісся вічно житиме у наших серцях, та заохочуватиме на дальші бої аж до остаточної Перемоги.

СЛАВА ЙОГО СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТІ!

СЛАВА ГЕРОСВІ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ!

П Р О В І Д
О Р Г А Н І З А Ц І Я І У К Р А Ї Н С Ь К И Х
Н А Ц І О Н А Л І С Т І В

Г О Л О В Н Е К О М А Н Д У В А Н Н Я
У К Р А Ї Н С Ь К О Ї П О В С Т А Н Ч О Ї
А Р М І Я

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Провід Організації Українських Націоналістів і Головне Командування Української Повстанчої Армії з великим сумом сповіщають Організацію, УНА і весь український народ, що дня 12. II. 1945 р. у лісі біля Оржівських хуторів, Клеванського р-ну, Рівенської області — поляг на полі Слави героїською смертю в бою з переважачими силами більшовицьких окупаційних банд Славної Пам'яті Полковник УНА Друг РОМАН КЛЯЧКІВСЬКИЙ - КЛИМ САВУР (ОХРИМ) - член Проводу ОУН на ІЗУЗ, член Головного Військового Штабу УНА і командір УНА - Шівніч.

Друг Р. Клячківський-Савур поляг славно і по героїськи. Обружений з усіх боків ворогами бився разом з друзями його особистою охороною, доки всі не полягли, бився — до останніх набоїв, багато разів равений по цілому тілі останню кулею сам покінчив своє прекрасне життя. Поляг на бойовому пості, віддавши Великий Справі визволення українського народу усі сили, знання, непересічні організаторські здібности, невичерпну енергію, — всю молодість свою і вренті саме життя. Організація, Повстанча Армія і весь український нарід вратили в особі друга Р. Клячківського - Савура визначного революційного керівника і організатора широких мас та здібного Командира Повстанчої Армії.

Життя друга Р. Клячківського - Савура з юнацьких років до останнього подиху всеціло віддане революційній боротьбі українського народу проти його гнобителів і поневолювачів. Уже змалку, як син бідних селян, зазнав усіх злиднів підневільного життя, — переслідування, гонення, злуздань і наруг — під ярмом польських окупантів. Ще юнаком вступив в лави організації і активно працював на різних постах на терені ЗУЗ,

З розгромом Польщі друг Р. Клячківський - Савур продовжував революційну діяльність проти більшовицьких окупантів. У 1941 р. за революційну діяльність між молоддю і студентством його у місті Львові арештують і судять у славнозвісному процесі 59-ох і засуджують до найвищої міри покарання — розстрілу. У слідстві переніс на собі усі практики найжахливіших „пыток“ і туртурувань, та проте не вдалося і найбільшим катам світу заложити великого характеру та крицевої волі друга Р. Клячківського - Савура. Війна у 1941 р. і ганебна втеча більшовиців перешкодили катам здійснити їх злочинний намір — друг Р. Клячківський - Савур з Бердичівської тюрми виривається на волю.

Зимом 1942 р. друг Р. Клячківський-Савур обняв пост Провідника ОУН на ІЗУЗ. На цьому пості з особливою силою проявилася його великі організаторські здібности. В час найбільшого розгулу гестапівських варварів, Він один із перших кинув ключ відтвертої збройної боротьби проти німецьких окупантів і весном 1943 року організував перші відділи УНА.

Своєю невтомною працею, кипучою енергією і властивими йому організаторськими здібностями, в короткому часі, добився створення зовсім серйозних збройних сил УПА. Повстанчі загони під його керівництвом у жорстоких боях з німецькими загарбниками і бандами червоних партизан, загартувалися—зміцніли і зросли на силах так, що на багатьох сьмугах Полісся і Волині зовсім прогнали німецьких загарбників та уможливили народові вільно жити і розвиватися.

Ці перші успіхи збройного повстання під керівництвом Великого Революціонера друга Р. Клячківського-Савура викликали серед найширших мас населення такий підйом духа, запал, ентузіазм і віру в перемогу, — що перейдуть до історії Української Революції, як одні з найбільш світлих і героїчних моментів життя українського народу на ПЗУЗ. У боротьбу за Українську Державу включилося все населення, від дітей до сивоволосих дідусів.

Розпочата повстанча боротьба проти німецьких окупантів не припинилася, коли на зміну їм прийшли окупанти більшовицькі. У зміненних умовах друг Р. Клячківський-Савур далі веде революційною боротьбою організацію, УПА і українського народу на ПЗУЗ, завдаючи нещадні удари по найбільшому ворогові України — більшовицькій Росії.

У повному розгарі найбільш жорстокої і нерівної боротьби українського народу за свої відвічні права—жити вільно на своїй землі—борожі кулі вирвали з наших бойових лав найвірнішого сина українського народу друга Р. Клячківського-Савура, одного з найталантовіших революційних організаторів.

Своєю невтомною працьовитістю на добро українського народу, своєю неохитною вірою в Перемогу Української Революції, своїм великим характером і силою волі друг Р. Клячківський-Савур здобув любов і повагу усіх членів організації, воєнків УПА і всього українського народу.

Життя друга Р. Клячківського-Савура — визначного керівника має і військового командира, найкращого друга і відважного воєка — служитиме прикладом для всіх Українців як треба жити, боротися і вмирати за Волю України.

Величній образ любимого керівника Волині і Полісся вічно житиме у наших серцях, та захочуватиме на дальші бої аж до остаточної Перемоги.

СЛАВА ЙОГО СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТІ!

СЛАВА ГЕРОСВІ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ!

П Р О В І Д
ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ
НАЦІОНАЛІСТІВ

ГОЛОВНЕ КОМАНДУВАННЯ
УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНЧОЇ
АРМІЇ

16

74

П О В І Д О М Л Е Н Н Я
=====

19 грудня 1945 р. згинув у бов з більшовицьким окупантом в часі виконання обов'язків на терені Чехо-Словаччини сл.п. Д М И Т Р О М А І В С Ь К И Й /КОСАР, ТАРАС/, член Проводу Організації Українських Націоналістів.

Повітовий провідник ОУН Жовківщини і політв'язень Львівських Бригідок за польської окупації; окружний провідник ОУН за 1-ої більшовицької окупації; делегат від ОУН з Матірних Земель на II-й ВЗОУН у 1941 р.; Член Проводу ОУН в 1941-45 рр. референт пропаганди в Проводі ОУН в 1942 р.; головний редактор органу "Ідея і Чин" в 1942 і 1944-45 рр.; один з організаторів III-го НВЗОУН, - скінчив свій славний шлях, як делегат Проводу ОУН з Матірних Земель до Проводу ОУН за кордоном.

Сам один заскочений гестапівцями у Львові в 1942 р. перший скористав зі зброї в обороні таємних документів і врятував їх номимо грізного поранення. Це один з доказів його особистої постави в безпосередній зустрічі з ворогом.

Його непересічний політичний ум творче напрямлював діяльність Організації на властивий шлях. Його блискучий талант дав непереврені зразки революційної публіцистики.

В житті створював високоідейну, життєрадісну і дружню атмосферу, яка ростила невідступних і неустрашених борців, цементувала їх в бойові підпільні й повстанські лави на важку і затяжну боротьбу з окупантами.

У великим змагу Українського Народу за своє політичне і соціальне визволення Він заслужив собі на ім'я Апостола Української Національної Революції.

Ці високі прикмети сл.п. КОСАРА - ТАРАСА, що за його життя гуртували і вели народ у бій за УССД, гуртуватимуть й вестимуть провідні і рядові кадри членів ОУН також і після його славної смерті, аж до повної ПЕРЕМОГИ.

ВІЧНА СЛАВА ГЕРОСВІ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ!

П Р О В І Д
О Р Г А Н І З А Ц І Ї У К Р А Ї Н С Ь К И Х
Н А Ц І О Н А Л І С Т І В

18

П О В І Д О М Л Е Н Н Я
=====

19 грудня 1945 р. згинув смертю революціонера на терені Чехословаччини сл.п. генерал **Д М И Т Р О Г Р И Ц А Й** - **ПЕРЕВИЙНІС**, член Проводу Організації Українських Націоналістів і шеф Головного Військового Штабу УПА.

Член УВО, член ОУН від перших днів її існування, військовий референт КЕ ОУН в 1939 р., кількакратний політв'язень польських в'язниць та довголітній в'язень концтабору в Каргузькій-Березі, член Проводу ОУН і військовий референт в Проводі ОУН в 1941-42 рр. політв'язень німецької в'язниці у Львові в 1943 р., член Проводу ОУН в 1943-45 рр. і шеф Головного Військового Штабу УПА в 1945 р. редактор підпільних військових підручників, делегат Проводу ОУН з Матірних Земель до Проводу ОУН за кордоном, - це шлях відповідальних обов'язків, які виконував сл.п. генерал **ПЕРЕВИЙНІС**.

На протязі його довголітньої революційної праці питомими прикметами його характеру були прямотинність, безкомпромісовість і послідовність. В різних умовах боротьби за УСД з усіма окупантами гордо тримав прапор честі Вояка - Революціонера.

В безвихідній ситуації, кинений більшовиками у в'язницю першої ночі покінчив зі своїм життям.

Перед його ідейністю і невгнутим характером клонять голови всі бійці - революціонери сьогодні і клонитимуть всі перемники боротьби за Самостійність України.

В І Ч Н А С Л А В А Г Е Р О Е В І У К Р А -
І Н С Ь К О Ї Н А Ц І О Н А Л Ь Н О Ї Р Е В О Л
Ю Ц І Ї !

П Р О В І Д
ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ
НАЦІОНАЛІСТІВ

ГОЛОВНА КОМАНДА
УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНЧОЇ
А Р М І Ї

ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшито і пронумеровано 18
(вісімнадцять) аркушів;

у тому числі літерні номери _____;

пропущені номери _____

+ аркушів внутрішнього опису _____

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

Спеціаліст

Посада

21 серпня 2018 року

(підпис)

С. Гардана

(ініціали (ініціал імені), прізвище)